

USA VERKIEZINGSDAG EN EEN TOTALE MAANSVERDUISTERING

HET PAD VAN DE SCHADUW

Het grote evenement in de VS zijn de uiterst cruciale verkiezingen voor het Congres op 8 november. Zullen de Republikeinen, met veel Trumpistische verkiezingsontkenners, de Amerikaanse politiek overnemen in het nieuwe Congres, of zullen de Democraten standhouden voor het behouden van de macht? Wat, of misschien wie, zal de weegschaal doen doorslaan op deze belangrijke dag? Welke gevolgen zullen de verkiezingen hebben voor Amerika? De kosmos presenteert ons krachtige beelden op deze dag en de dagen rond 8 november. Kunnen wij vanuit onze innerlijke vrijheid opstaan om deze kosmische vragen te beantwoorden? Of zal onze materialistische slaap het menselijk bewustzijn afstompen en de tegengestelde krachten ongehinderd hun werk laten doen?

Ik gebruik de uitdrukking 'de weegschaal doen doorslaan' met opzet omdat gedurende deze dagen, en uiterekend op 8 november, de zon, Mercurius en Venus zich allemaal in het sterrenbeeld Weegschaal bevinden. Mercurius zal in superieure conjunctie staan met de zon (achter de zon dus). Dit samenkomen van deze binnenplaneten met de zon vindt plaats in de dalende maansknoop en staat tegenover de totale maansverduistering die conjunct staat met Uranus in de stijgende maansknoop in de sterren van Ram, Aries. Deze machtige configuratie van planeten staat in een T-vierkant met de planeet Saturnus in Steenbok, dat wil zeggen in een hoek van 90 graden, een confronterende relatie met Mars. Zie de afbeelding hierboven.

Rudolf Steiner zegt over de sterrentaal, in Macrokosmos en Microkosmos, GA 119:

Als we de planeten in de ruimte en de sterrenbeelden van de dierenriem beschouwen, als we de bewegingen en relatieve posities van de planeten voor de verschillende sterrenbeelden opvatten als manifestaties van de activiteiten van de geestelijke wezens en de twaalf sterrenbeelden van de dierenriem als de geestelijke wezens zelf, dan is het mogelijk om door zo'n analogie uit te drukken wat er in de wereld van de Geest gebeurt.

En later in dezelfde lezingencyclus:

Wij leven nu in het tijdperk waarin het essentieel is dat de mensen zich ervan bewust zijn dat zij niet slechts moeten vertrouwen op wat hen toevloeit van de Kosmische Machten, maar zelf moeten meewerken aan het proces van de wereldevolutie.

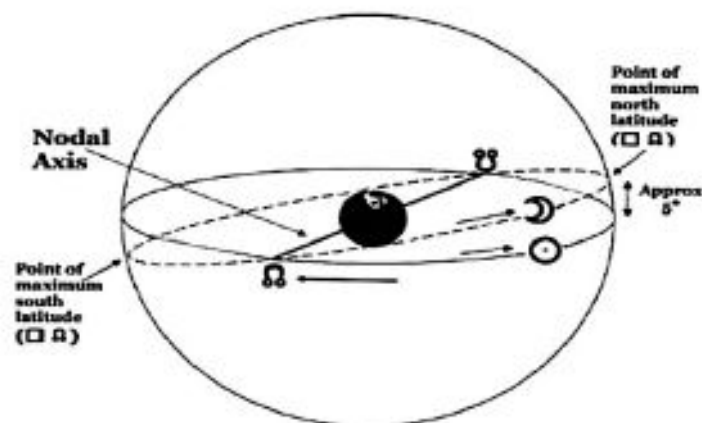
.... wij gaan een toekomst tegemoet waarin er van bovenaf steeds minder naar beneden zal stromen als de mensen niet zelf aan de ontwikkeling van hun ziel werken. Dat is het tijdperk waarin wij leven.

Dus, hoe kunnen wij werken aan de ontwikkeling van onze ziel om deze configuratie bij deze maansverduistering te begrijpen als een uitdrukking van de activiteiten van geestelijke wezens? En nog belangrijker, hoe kunnen wij vanuit een hoger bewustzijn tot deze configuratie spreken? Rudolf Steiner heeft vaak gesproken over de 'stilte' van de geestelijke hiërarchieën in hun relatie tot de mensheid. Men zou kunnen zeggen dat zij in zekere zin de mensheid hebben 'opgegeven', omdat zij in ons huidige materialistische bewustzijn geen verbinding meer met ons kunnen vinden. Alleen Michael heeft zijn oprechte aanbod van hulp aan de mensen in deze tijd behouden. Maar zij wachten wel op onze toenadering tot hen in ons bewustzijn. Wij moeten ons bewustzijn verhogen, een nieuw 'helder-denken' ontwikkelen dat zich kan verenigen met de gedachten van de spirituele wezens van de kosmos en zo uit vrije keuze hun oproep en uitdaging aan ons beantwoorden.

Laten we deze configuratie beetje bij beetje ontrafelen om te proberen haar vanuit een spiritueel begrip te beantwoorden.

We zitten in het eclips seizoen. Wat betekent dat? De schijnbare baan van de zon, de ecliptica, staat onder een hoek ten opzichte van het baanvlak van de maan. Deze twee vlakken snijden elkaar echter op twee punten waar het pad van de zon boven het baanvlak van de maan stijgt en vervolgens weer onder dat vlak daalt. Deze snijpunten zijn de maansknoepen, de klimmende knoop en de dalende knoop, ook wel de kop en de staart van de draak genoemd.

In het algemeen kan men in de astrosophie deze maansknooppunten opvatten als belangrijke kosmische portalen of poorten. In zekere zin zijn zij open deuren tussen het kosmische- en het aardse rijk, waar kosmische krachten uit de hogere spirituele zonnesferen ongehinderd door het gebied van de maansfeer kunnen binnenstromen in de aardse sfeer. Waarschijnlijk zijn velen van jullie op de hoogte van de betekenis van de maansknoepen in de menselijke biografie, wanneer deze na 18,6 jaar terugkeren naar hun plaats bij de geboorte van de mens en zodoende in de menselijke biografie het kosmische rijk openen en nieuwe ontwikkelingsimpulsen in het leven van de mens teweegbrengen. In algemene zin kan men dus zeggen dat wanneer een planeet in een maansknoop staat, zijn impulsen directer in de aardse sfeer stromen en toegankelijker zijn. We komen hier zo op terug.

Deze knooppunten zijn ook de bron van eclipsen. De zon passeert deze snijpunten jaarlijks op haar baan, maar het gebeurt niet altijd dat de maan zich tegelijkertijd ook in de knooppunten bevindt. Op 8 november staat de volle maan in het tegenovergestelde knooppunt. Er vindt dus een eclips plaats. Dit betekent, doordat de zon en de maan tegelijkertijd langs dezelfde as in deze knooppunten staan, de aarde precies tussen de zon en de maan in komt te staan, waardoor de zon niet op de maan kan schijnen omdat de schaduw van de aarde over de maan trekt. In vroegere tijden werden deze verduisteringen gezien als voortekenen van kwaad en gevaar, want de activiteit van de zon werd geblokkeerd waardoor de lagere 'schaduwwezens' van de maan op de aarde konden worden losgelaten. Zij werden niet in toom gehouden door het zonlicht op de maan. In Menselijke

Vragen en Kosmische Antwoorden, GA 213, beschrijft Rudolf Steiner de Maansverduistering als volgt:

Hij [de mens] wist dat bij een maansverduistering gedachtestromen door de duisternis op de aarde neerdalen; en dat zulke gedachtestromen dichter bij het onderbewuste leven staan dan bij het bewuste leven van de mens. De oude ingewijden maakten vaak gebruik van een bepaalde vergelijking wanneer zij tot hun leerlingen spraken. Het is natuurlijk nodig hun woorden in moderne taal te vertalen, maar dit is de kern van wat zij zeiden: Zieners en dromers willen graag wandelen bij maanlicht, als het volle maan is. Er zijn echter mensen die geen goede gedachten willen ontvangen die vanuit de kosmos tot hen komen, maar die juist kwade, duivelse gedachten tot zich willen nemen. Zulke mensen kiezen het moment van een maansverduistering uit voor hun nachtelijke omzwervingen. Ook hier benaderen we een geestelijke werkelijkheid in een fysieke gebeurtenis. Vandaag moeten we deze leer niet in haar oude vorm opnemen. Zouden we dat wel doen, dan zouden we in bijgeloof vervallen. Maar het is zeer noodzakelijk een punt te bereiken waarop wij weer in staat zijn het geestelijke waar te nemen dat alle kosmische processen doordringt... De maansverduistering bestaat om de kwade gedachten die in de kosmos aanwezig zijn, toe te laten die mensen te benaderen die ernaar verlangen erdoor bezeten te worden. In dit soort zaken handelen mensen doorgaans niet in hun volle bewustzijn, maar de feiten zijn niettemin reëel - net zo reëel als de aantrekkingskracht van een magneet op kleine ijzerdeeltjes. Dat zijn de krachten die in de kosmos werkzaam zijn - krachten die niet minder krachtig zijn dan de krachten die wij tegenwoordig in onze chemische laboratoria analyseren en onderzoeken.

Deze specifieke totale eclips zal zichtbaar zijn in de VS tijdens de avond van de verkiezingsdag. Hieronder een afbeelding van het pad van de eclips.

Op de dag van de verkiezingen hebben we dus het potentieel voor het onderbewuste, lagere astrale krachten of 'kwade gedachten' om menselijke zielen te beïnvloeden of te 'bezitten'.

Bij de opgaande maansknoop staat ook de planeet Uranus. Uranus, die vrij langzaam beweegt, bevindt zich sinds afgelopen juni in de baan van de maansknoop en zal dat blijven doen tot januari 2023. De roep en uitdaging van Uranus stroomt dus al enige tijd actief door dit knooppunt, in de sterren van Ram. Uranus, de eerste van de 'nieuwe' buitenplaneten, is verbonden met het potentieel om Manas of Geestelijk Zelf te ontwikkelen, zoals Rudolf Steiner het noemt, wat de transformatie

tie is van de astrale natuur in de mens. Het is ook verbonden met het vermogen tot imaginatie op het pad van spirituele cognitie, dat wil zeggen de transformatie van denken in levend beeldbewustzijn, of verlichting. (Zie voor meer over deze buitenplaneten en Uranus in mijn videocursus of het boek Spreken tot de sterren over de Buitenplaneten). Uranus staat in de sterren van Ram, dat zijn de sterren die diep verbonden zijn met het denken, aangegeven in de krullende ramshorens in de vaak gebruikte Ram-afbeelding. Ram is ook verbonden met de Ik BEN, de kracht van rechtschapenheid in de mens die voortkomt uit de ik-activiteit, en draagt dus een diepe relatie met de hogere ware Ik BEN. Hier zien we dus het potentieel voor de mensheid om haar denken te verheffen tot een nieuw helder-denken, tot een imaginatief bewustzijn, alsmede de transformatie van de lagere astrale natuur vanuit de kracht van het hogere 'Ik'. Uranus bezit dit potentieel. Maar zoals alle buitenplaneten wordt hij, als hij niet bewust op een nieuwe manier wordt opgenomen, destructief, door te werken via de lagere astrale natuur en door het misleidende denken ten dienste van de lagere ego-natuur. Het wordt in het bijzonder geassocieerd met Lucifer en het valse licht, de aantrekkingskracht van de lagere lust/instinct-natuur die met het lichaam samenhangt. Het zou de mens dus kunnen terugtrekken tot het verleden, geleid door krachten die de vrije individualiteit niet voeden. Nu deze eclips zich voordoet met de maan conjunct Uranus in de klimmende knoop van de Drakenkop, kan Uranus door de tegenkrachten worden gebruikt om de lagere astrale krachten op te wekken of, zoals Steiner zegt, om *de kwade gedachten die in de kosmos aanwezig zijn aan te trekken om die mensen te benaderen die ernaar verlangen bezeten te worden door hen*. Het is daarom voor ons, die bewust kunnen zijn, des te belangrijker dat wij deze gebeurtenis tegemoet treden met de volle aanwezigheid van de christelijke krachten van het ware IK BEN, de geestelijke zon, en wakker zijn voor de werking van onbewuste krachten.

Als we dit beeld van de maansverduistering maan en Uranus verder uitwerken, zien we tegenover de zon conjunct Mercurius en nabij Venus in de sterren van Weegschaal staan. Mercurius en Venus zijn van nature meer verbonden met de zon en kunnen voor de mens tot ware instrumenten van transformatie worden om bewust mee te werken. Zij zijn meer verbonden met onze toekomstige ontwikkeling. Venus is, zoals ik al eerder heb gezegd, verbonden met re-integratie en re-harmonisatie met de goddelijke wereld en met de ontwikkeling van de nieuwe christelijke mysteriën op aarde. Mercurius is meer verbonden met het astrale rijk en met intelligentie, met name kosmische intelligentie die zich verenigt met aardse intelligentie. Met Mercurius in superieure conjunctie zien we het potentieel van actief samenwerken met Michaël om de transformatie van intelligentie door aardse activiteit te realiseren! Libra, de Weegschaal, is het sterrenbeeld dat sterk verbonden is met Michaël, met waarheid en gerechtigheid, met het bewaren van het evenwicht tussen de boven- en onderwereld. Het is ook het sterrenbeeld van de Drempel, de grens waar de Wachter staat om de goddelijke wijsheid, Sophia/Virgo/Maagd, te beschermen en te verdedigen tegen de drakenkrachten van de Schorpioen, dat is het werk van Michaël. Libra is in oude Perzische tradities ook afgebeeld als een graftombe of altaar, een andere voorstelling van deze drempelconstellatie tussen de hogere en lagere sferen. De zon treedt Weegschaal binnen op 31 oktober de dag van de drempel, de dag van Allerheiligen waarop we de onderwereld en de doden gedenken, of je zou zelfs kunnen zeggen van de chthonische goden van de onderwereld van moederaarde. Dus, met Mercurius, zon en Venus in Weegschaal, de sterren van Michael, de sterren van de drempel, kunnen we de kosmische wezens tot ons horen spreken om de uitdaging van deze eclipsconfiguratie met Uranus aan te gaan; om de hulp van Michael te erkennen in de strijd waarin we ons bevinden op de drempel tussen het hogere denken en de lagere drakenkrachten die de mensheid willen meeslepen in al maar donkerder materialisme van oude levensvormen. Deze configuratie kan op vele niveaus in beschouwing worden genomen als een beeld van de noodzaak in de mensheid om ons denken te verheffen, om op de drempel te staan die wij allen, bewust en onbewust, overschrijden, en de Christus-egokracht in ons denken en willen aan te wenden om te transformeren en te genezen in deze tijd van overgang.

Een toegevoegd element aan deze Mercurius/zon conjunctie is dat elke superieure conjunctie wordt 'vervuld' zou je kunnen zeggen, in de inferieure conjunctie. Met andere woorden, wat Mercurius heft 'opgepikt' bij de sterren van Weegschaal, en nu ook van Venus, achter de zon in zijn superieure conjunctie wordt dan bij inferieure conjunctie aan ons op aarde doorgegeven om het in aardse daden te realiseren. De inferieure 'voltooiing' van deze Mercuriuslus zal plaatsvinden bij Driekoningen, 2023 in de sterren van Boogschutter. Wat een verbeelding! Voor wie mijn artikelen heeft gevolgd en de sterrenbewegingen probeert te volgen, zal herkennen dat de Boogschutter het toneel is geweest van grote kosmische gebeurtenissen van 2020 met Saturnus, Jupiter en Pluto die de mensheid met grote stem oproepen in het reine te komen met de ware aard van de mens, met identiteit, met het ware Ego om de uitdagingen van oude levensvormen in het proces van instorting het hoofd te bieden. De conjunctie van Mercurius vraagt ons nu om op te nemen wat Michael/Libra ons aanbiedt in deze oppositie tegen Uranus in Ram bij deze maansverduistering en dit te realiseren met een nieuwe Driekoningengebeurtenis, een geboorte van de Christus Ik in de wereld op 6 januari. Woorden kunnen niet helemaal recht doen aan de levende verbeelding die gevormd wordt uit de kosmische zeggingskracht van deze configuratie als een uitdaging aan de mensheid. Ik heb vaak ontzag voor het sterrenritme en hoe zij zich in de tijd verweven tot momenten van configuraties die voortbouwen op een kosmisch thema. Maar er is meer.

Zoals de afbeelding laat zien, komt deze Eclipsconfiguratie met de maan en Uranus in Ram tegenover de zon, Mercurius en Venus in Weegschaal in een T-vierkant met de planeet Saturnus in Steenbok. De betekenis hiervan voert ons weer terug naar de ontwikkelingen van 2020 en de Grote Conjunctie van Saturnus en Jupiter in Steenbok tijdens de zonnewende/Kerst 2020. De sterren van Steenbok dragen zowel een verleden als een toekomstvisie van vernietiging, loutering en inwijding. Zij dragen zowel de herinnering aan de Grote Oorlog in de hemel op de evolutie van de Oude Maan als de visie op het 7e Culturele Tijdperk en het einde van ons Tijdperk, dat de Oorlog van Allen tegen Allen brengt. Zo draagt Steenbok deze impuls zowel macrokosmisch als microkosmisch, zodat de Grote Conjunctie van 2020 en Saturnus die in Steenbok voortduurt, deze impuls van verandering, catharsis, initiatie verder weerspiegelt. Steenbok werd door de Grieken ook gezien als de poort naar de goden, de poort van inwijding. Saturnus is die grote sfeer die het kosmische geheugen draagt, het plan van de evolutie en de karmische gevolgen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat het plan wordt gevolgd. Saturnus is een beeld van de vaderlijke grond van het alzijn, de oorsprong. De catharsis die Saturnus in de mensheid teweegbrengt is dus slechts de consequentie van ons eigen karma en de noodzaak om de mensheid 'opnieuw uit te lijnen' met het goddelijke plan, om ons te doen ontwaken tot onze ware roeping door een grote aanpassing of herconfiguratie van onze wereld. We zijn dus getuige van de ineensstorting van vele oude vormen in deze catharsis - regering, sociaal, religieus, economisch. Saturnus is die sfeer van de vormen uit het verleden die in evolutie moeten transformeren, vaak met geweld. Saturnus in een vierkantverhouding tot deze eclipsconfiguratie onthult de strijd, de confrontatie en de conflicten die wij in onze mensheid meedragen rond ons gedeelde wereldkarma. Het wil ons weer op het spoor brengen van het Goddelijke Plan van evolutie, door welk karma dan ook dat daarvoor moet worden opgenomen. Het staat ook als een vraag, die ons herinnert aan wie we zijn vanuit onze oorsprong en ons vraagt hoe we dit eclipsmoment tegemoet zullen treden.

Ondanks mijn zorg dat ik met dit artikel teveel hooi op mijn vork neem, vooral voor degenen die niet goed bekend zijn met de sterren, wil ik aan deze overdenking nog een extra dimensie toevoegen. Het is een gedachte, die misschien van alle hier gebrachte gedachten de gedachte is om te overdenken tijdens deze maansverduistering. Er zijn vele treden op de ladder van zingeving in de sterrenkosmos en de reis naar deze zingeving kan een overweldigende maar ook diep ontroerende reis zijn. Voor mij is een van de krachtigste lezingen van Steiner zijn lezing over het Lam Gods, uit *De invloed van geestelijke wezens op de mens*, GA 102. Daarin ontwikkelt hij een beeld van de dierenriem en van de mens in evolutie in relatie tot de Christus, dat voor dit artikel een bijzondere betekenis heeft, met name de relatie tussen Ram en Weegschaal en de aard van het ego. Hij be-

schrijft in deze lezing hoe sinds het begin van de werking van het ego in de mens, Weegschaal is overgegaan van een dalend sterrenbeeld naar een stijgend sterrenbeeld, waardoor Weegschaal bijzonder verbonden is met ons menselijk egoïstisch streven.

Bij de intrede van het ego waren de opgaande en de neergaande krachten in evenwicht en het is aan de mens om de weegschaal in de goede banen te leiden. Daarom hebben de occultisten het sterrenbeeld dat werd ingevoerd op het moment dat het ego zelf begon te werken, de 'Balans' (Weegschaal) genoemd...Het Wezen wiens innerlijke aard volledig tot de dierenriem behoort, wiens krachten volledig tot de dierenriem behoren, die zich alleen in het planetaire leven manifesteert door middel van zijn laagste lid, dat overeenkomt met Weegschaal (zoals het laagste lid van de mens overeenkomt met Vissen) [d.w.z. het fysieke lichaam] - dit is het Wezen dat het leven verspreidt over de hele wereld. Dit is het Wezen dat het leven verspreidt over ons hele universum... Zoals de mens zich opwaarts richt naar de dierenriem, zo stuurt dit Wezen ons zijn offergave vanuit Ram - die met Hem verbonden is zoals Weegschaal met de mens verbonden is. En net zoals de mens zijn ego omhoog richt naar Weegschaal, zo straalt dit Wezen Zijn eigenlijke Zelf uit over onze sfeer in offer. Dit Wezen wordt het 'Mystieke Lam' genoemd, want Lam en Ram zijn hetzelfde; daarom wordt de omschrijving 'Offerlam' of 'Lam Gods' aan Christus gegeven.

Terwijl we deze configuratie overdenken, kunnen we dus werken met deze gedachte van het 'ego' en de betekenis ervan in relatie tot Christus en onze evolutie. We kunnen ook werken met de gedachte aan de drie-eenheid die wordt gevormd door de drie sterrenbeelden die worden geactiveerd door de planeten binnen deze sterrenbeelden in deze T-vierkantvorm.

Weegschaal - zon, Mercurius, Venus: Michael offering; Hart-denken; de mensheid op de drempel tussen de draak en de goddelijke wijsheid; staan tussen de werelden die het evenwicht bewaren via de Ik BEN.

Ram - maan, Uranus: het nieuwe helderdenken; imaginatief denken en het Geestelijk Zelf; de ware IK BEN; het Lam Gods dat zich opofferde voor de mensheid.

Steenbok - Saturnus: de Vaderwil; wereldkarma en het goddelijke plan van evolutie aan het werk door catharsis; kosmische herinnering aan onze ware aard en onze evolutionaire doelen; de grote verdeeldheid en Oorlog die uiteindelijk tot hereniging zal leiden.

In deze context van de betekenis van Saturnus in deze configuratie en de karmische oproep van het Vadergeheugen voor de Ik Ben om actief te worden en te ontwaken in de mensheid, moet ik denken aan Steiners herformulering van de Proloog van het Evangelie van Johannes in Lezing 7 van *De vooraardse daden van Christus*, GA 152. Mogen wij deze gedachte meenemen naar deze eclipsconfiguratie:

*In het Oerbegin is het Geheugen,
En het Geheugen leeft verder,
En Goddelijk is het Geheugen.
En het Geheugen is het Leven.
En dit Leven is het Ego van de mens
Dat stroomt in de mens zelf,
Niet hij alleen, de Christus in hem.
Als hij zich het Goddelijke Leven herinnert
In zijn Herinnering is de Christus.
En als het stralende Leven van de Herinnering
zal Christus Licht schenken
In elke duisternis van het onmiddellijke heden.*